

Sygn. akt V CZ 112/06

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku "E." Spółki Akcyjnej w K.

przy uczestnictwie Gminy J.

o dokonanie wpisu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2007 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Gminy .

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 sierpnia 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił apelację uczestnika postępowania od wpisu do księgi wieczystej objętego zawiadomieniem z dnia 5 czerwca 2006 r. Sąd ten stwierdził, że apelacja sporządzona przez radcę prawnego nie wskazuje – wbrew wymogowi art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. – czy orzeczenie jest zaskarżone w całości czy w części, co skutkuje odrzuceniem apelacji na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie uczestnik postępowania wywodzi, że wskazał w apelacji, iż wnosi ją od wpisu prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności budynków mieszkalnych objętego zawiadomieniem z dnia 5 czerwca 2006 r., co w sposób jasny określa zakres zaskarżenia i nie daje podstaw do odrzucenia apelacji. Żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Apelacja od wpisu do księgi wieczystej nr [...], sporządzona przez pełnomocnika uczestnika postępowania będącego radcą prawnym, oznaczając wpis, od którego została wniesiona, nie zawiera wskazania, że jest on zaskarżony w całości, czy w części. Formalnie rzecz ujmując jest to brak apelacji wobec jasnej treści art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c. Powyższe stwierdzenie nie może jednak stanowczo przesądzać o rozstrzygnięciu zażalenia. Niedopełnienie określonego w ustawie wymogu, który powinna spełniać apelacja sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, nie wyklucza uznania w konkretnych okolicznościach sprawy, że jest to oczywista niedokładność apelacji, nie stanowiąca przeszkody do nadania jej biegu i jej rozpoznania (por. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 28 kwietnia 2006 r., sygn. akt V CZ 25/06 niepubl.). Nie można bowiem pominać tego, że od oceny sądu, czy niedopełnienie ustawowego wymogu apelacji jest brakiem powodującym jej odrzucenie, czy też stanowi oczywistą niedokładność niewywierającą takiego skutku zależy to, czy strona będzie mogła zrealizować konstytucyjnie zapewnione prawo do rozpoznania jej sprawy przez sąd drugiej instancji (art. 176 ust. 1 Konstytucji).

W niniejszej sprawie, bez szczegółowego badania treści apelacji, można w sposób oczywisty określić zakres zaskarżenia orzeczenia (wpisu do księgi wieczystej) Sądu pierwszej instancji, który obejmuje objęty zawiadomieniem z dnia 5 czerwca 2006 r. wpis na rzecz uczestnika postępowania dwóch praw: prawa użytkowania wieczystego gruntu oraz prawa własności budynków mieszkalnych. W tej sytuacji brak w apelacji werbalnego wskazania zakresu zaskarżenia kwalifikuje się jako oczywista omyłka w sposobie sformułowania elementu apelacji przewidzianego w art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c., nie powodująca odrzucenia apelacji stosownie do art. 370¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy uznał zażalenie za zasadne i na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁶ k.p.c. postanowił jak w sentencji.